

Museibesök, inköp & äventyrlig hämtning av en Typhoonhoj.

Text. Lasse Eriksson

Bild Lasse Eriksson och Lennart Hedberg.

Trevliga uppslag man kan få så där utan vidare under ett besök på ett museum.

I detta fall hade Jan-Åke i Anneberg ett önskemål att besöka ett museum där det bl.a. fanns ett större antal Typhoon samlade. Eftersom undertecknad varit där för några år sedan varit där och kollat in samlingen, se MC-Veteranen nr.3 2009, fick jag frågan om det fanns en möjlighet att komma dit igen.

Inga problem, efter ett par telefonsamtal med tjänstgörande personal var det fixat och vi, Jan-Åke, Sven B och jag själv fick en trevlig guidning och ett par intressanta timmar i lokaliteten.

Det var då jag fick min fina idé. Varför har inte jag som gammal Typhoonanställd skaffat mig en?

Idén omsattes till verklighet genom en annons i Classic Motor med en annons under MC köpes.

Hade inte väntat mig några svar men fick med några dagars mellanrum 3 stycken. Det första kom från Uno Wallander, välkänd typhoonsamlare och donator av museets samling. Numera bosatt på Orust bland de bohuslänska klipporna. Uno hade en Typhoonhoj kvar som han tänkt göra i ordning men som blivit stående. Inte så långt att åka så det blev en tur till Orust. Efter att någorlunda kollat upp hojen, tänkt över saken och haft lite dividerande med Uno dagen efter hade man blivit ägare till en Typhoon av 1953 års modell utrustad med 4-växlad Zündappmotor.

Åter igen fick Lennart H. ställa upp med sin kärra för hemtransporten. Själva hämtningen blev något äventyrlig då hojen tillsammans med andra hojar förvarades på ett loft ovanför garaget några meter över markplanet och därför måste vinschas ner.

Ett par meter över marken blev det någon form av kortslutning i manöverboxen och hojen blev hängande i luften. Jaha, vad göra? Där stod man med en nyinköpt Typhoon hängande i luften.

Turligt nog gick det att fira upp hojen igen. Väl uppe kunde det konstateras ett par brända kablar i boxen. Inga problem säger Uno optimistiskt jag har en nyinköpt talja liggande så vi kan hissa ned den för hand och tar fram en liten talja med snören i klädstrecksdimension.

Efter lite akrobatik i loftöppningen fick vi ut hojen i luften igen och efter ett försiktigt firande tog Typhoonen mark och vi kunde pusta ut.

Hemfärden gick utan problem och väl hemma firades köpet med bullar och kaffe.

Typhoonen står nu i "källarverkstan" och väntar på uppsnygning.

Där finns också en äldre kollega under renovering. Denna ägs av Jan-Åke och är utrustad med en Campusmotor.

Hälsningar

Lasse i Mölndal